

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

01 august 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecătorii – Constantin Alerguș, Ion Guzun,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Croitor Alexei în numele inculpatului Caraman Igor, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Strășeni, sediul central din 01 noiembrie 2017 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Caraman Igor XXXXX,

*născut la XXXXXX, originar și domiciliat în s. XXXXX,
r-nul XXXXX,*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. de la 30.08.2017- până la 01.11.2017; (instanța de fond);

2. de la 27.11.2017 - până la 13.12.2017; (instanța de apel);

3. de la 08.05.2018 - până la 01.08.2018; (instanța de recurs).

Procedura prevăzută de art.431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală legal executată.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul central din 01 noiembrie 2017, examinată în baza probelor administrate la faza de urmărire penală, Caraman Ig. a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Caraman Ig. la 17 august 2016, în intervalul orelor 06⁰⁰-12⁰⁰ aflându-se pe pășunea de la marginea s. Voinova, r-nul Strășeni, urmărind scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, a sustras un vițel cu nr. de înregistrare 5098, cauzându-i părții vătămate Gîrlean A. un prejudiciu material considerabil în sumă de 10 000 lei.

3. Împotriva sentinței au declarat apel inculpatul și avocatul acestuia Croitor Alexei, care au solicitat casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri și stabilirea pedepsei sub formă de muncă neremunerată.

În argumentarea soluției solicitate s-a invocat că prima instanță la stabilirea categoriei pedepsei nu a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și anume, că

inculpatul a recunoscut vina, s-a căit de cele comise, a restituit bunul sustras. Consideră că inculpatului i-a fost stabilită o pedeapsă neproportională în raport cu gravitatea infracțiunii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2017, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate.

5. În argumentarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că inculpatului i-a fost stabilită o pedeapsă echitabilă, în limitele legii, ținându-se cont de scopul pedepsei penale și criteriile generale de individualizare a acesteia prevăzute la art. 61, 75 Cod penal.

Referitor la argumentele apelanților ce țin de necesitatea stabilirii unei pedepse non privative de libertate, Colegiul penal a reținut că acestea sunt neîntemeiate, or în speță s-a constatat că Caraman Ig. nu este la prima abatere, anterior acesta a fost condamnat pentru infracțiuni similare, astfel că aplicarea unei pedepse alternative ținând cont de personalitatea inculpatului nu va fi suficientă pentru corectarea și reeducarea acestuia.

În consecință s-a reținut că instanța de fond la stabilirea și individualizarea pedepsei a ținut cont de toate circumstanțele atenuante și agravante precum și a luat în considerație personalitatea inculpatului stabilindu-i o pedeapsă echitabilă și proporțională capabilă să răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocatul Croitor A. în numele inculpatului a contestat-o cu recurs ordinar, care, solicită, casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri și stabilirea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În argumentarea soluției solicitate s-au invocat următoarele:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor invocate în apeluri privind aplicarea unei pedepse mai blânde sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, prin ce s-a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței;

- hotărârea contestată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția în partea stabilirii pedepsei;

- pedeapsa stabilită lui Caraman Ig. este prea aspră, or din circumstanțele cauzei rezultă că acestuia urma a i se aplica o pedeapsă non privativă de libertate sub formă de muncă neremunerată;

- instanțele de fond nu au luat în considerație circumstanțele atenuante și

anume: recunoașterea vinei, căința sinceră, examinarea cauzei în procedură simplificată.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, deoarece pedeapsa stabilită este echitabilă și proporțională la individualizarea căreia s-a ținut cont de prevederile art. 7,61,75,76,77 Cod penal.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat, dacă se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Analizând textul recursului, Colegiul penal constată că, argumentele recurentului vizează în exclusivitate chestiunea individualizării pedepsei stabilite inculpatului, pe care acesta o consideră prea aspră.

Apreciind argumentele invocate de apărător, Colegiul penal le consideră neîntemeiate, fiind relevante constatările instanței de apel în partea supusei critici.

Astfel, Colegiul penal conchide că instanța de apel just a susținut constatările primei instanțe, care la stabilirea pedepsei a ținut cont de circumstanțele cauzei, de prevederile art. 61, 75, 82 Cod penal și 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, că infracțiunea comisă de inculpat face parte din categoria celor mai puțin grave, vina a recunoscut-o pe deplin, de scopul pedepsei penale în restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni și de caracterului și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuiază sau agravează răspunderea, și anume, la caz s-a luat în considerație că infracțiunea a fost săvârșită cu intenție directă de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare

Tot aici instanța de recurs ține să evidențieze faptul că, inculpatul nu se afla pentru prima dată pe banca de acuzați, fiind anterior în conflict cu legea și la momentul comiterii infracțiunii avea antecedente penale nestinse. Drept urmare, inculpatului i s-a stabilit o pedeapsă pentru recidivă de infracțiuni în conformitate cu prevederile art. 82 Cod penal.

Reieșind din circumstanțele constatate, Colegiul penal apreciază justețea

concluziilor instanțelor de judecată în partea individualizării pedepsei stabilite inculpatului, acestea fiind în concordanță cu circumstanțele cauzei și personalitatea inculpatului.

În continuare, analizând argumentele avocatului Croitor A. referitor la netemeinicia concluziilor instanțelor de fond care au decis stabilirea în privința lui Caraman Ig. a pedepsei închisorii fără a ține cont de faptul că sancțiunea normei penale în baza căreia acesta a fost condamnat prevede pedepse alternative, Colegiul lărgit reține, că la stabilirea pedepsei instanțele de fond, ținând cont de cerințele art. 75 alin. (2) Cod penal, și-au argumentat soluția adoptată, invocând motive concrete din care considerent au ajuns la concluzia că o pedeapsa mai blândă din numărul celor alternative prevăzute de sancțiunea normei penale în baza căreia Caraman Ig. a fost recunoscut vinovat nu-și va atinge scopul, iar soluția precum *că* corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă numai prin stabilirea pedepsei închisorii este justă și legală, deoarece unul din scopurile pedepsei penale este prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, or aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pentru infracțiunea comisă de inculpat, reieșind din circumstanțele cauzei, precum și ținând cont de persoana acestuia, nu este oportună.

Instanța de recurs mai reține că, infracțiunea săvârșită de inculpat se clasifică potrivit alin. (3) art. 16 Cod penal, ca una mai puțin gravă, și deși acesta a recunoscut vina căindu-se de cele comise, nu poate fi neglijat faptul că Caraman Ig. nu este la prima abatere de la lege, anterior acesta a fost condamnat de 2 ori pentru infracțiuni similare (f.d.42-47), pedepsele stabilite însă, nu și-au atins scopul de corectare și reeducare, prin urmare, instanța de fond și apel just au conchis că corectarea lui Caraman Ig. fără a fi izolat de societate este imposibilă.

Cu referire la argumentul recurentului, precum că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, și instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor argumentelor invocate în apel, Colegiul remarcă că recursul repetă textul apelului, argumentele expuse de recurent fiind anterior invocate în apel, iar instanța de apel în conformitate cu prevederile art. 414 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra acestora.

Subsecvent, Colegiul conchide că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelurilor și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea acestora, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art. 417

Cod de procedură penală.

Prin urmare, argumentele recurentului sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel fiind argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Din considerentele nominalizate, instanța de recurs apreciază hotărârea contestată ca fiind corectă și legală, pedeapsa stabilită și individualizată de către instanța de fond care a fost menținută de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului pedepsei penale prevăzut în art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane, fiind în limita prevăzută la sancțiunea normei penale în baza căreia Caraman Ig. a fost condamnat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiul invocat de către avocatul Croitor A. nu este aplicabil din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Croitor Alexei în numele inculpatului Caraman Igor, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui *Caraman Igor*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 10 august 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecătorii

Constantin Alerguș

Ion Guzun